

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ge hele spørgsmålet om filmstøtten op til ny overvejelse i forbindelse med revisionen af filmloven. Det er klart, at de nuværende betingelser ikke er tilstrækkelige, hvis der skal være noget, der hedder dansk filmproduktion på længere sigt.

Spørgsmålet om filmstøtteordningen vil – om ikke før – komme op til behandling i folketinget, når loven om film og biografer i 1980–81 skal forelægges til revision, og et udvalg er nu nedsat under kulturministeriet med den opgave at foretage en dybtgående gennemgang af hele film- og biograf-situationen. Udvalget vil få forelagt og vil få lejlighed til at tage stilling til alle de mange ideer og forslag til en sikring af dansk films fremtid, som er kommet frem, og det gælder naturligvis også det forslag, som er fremsat af socialdemokratiets kulturudvalg.

En anden lov, der ifølge sin egen bestemmelse skal tages op til revision i folketingsåret 1980–81, er musikloven. Den blev gennemført i 1976. Et forslag til lovrevision vil blive udarbejdet i løbet af efteråret 1979 og foråret 1980 på grundlag af en dokumenteret redegørelse fra statens musikråd om erfaringer, udviklinger og ideer, som har vist sig i lovens første 3 års periode.

Det er allerede nu ganske klart, at interessen for anvendelse af musikloven langt har oversteget forventningerne. Og de beløb, der blev givet ekstra i forbindelse med musikloven, er jo netop anvendt til det, man kalder den folkelige kultur, til amatørmusik, til alle dem, der dyrker det selv.

En af de mest glædelige begivenheder, der skal ske i nær fremtid, er, at vi den 31. maj tager det første spadestik til musikhuset i Holstebro, hvor man på baggrund af den musikhøjskole, som kulturministeriet var med til at fremme og sætte i gang, nu er nået så langt, at man har kunnet blive enige om at lave et direkte musikhus til musikhøjskolen. Og det, der skete i Holstebro, har dannet skole i by efter by landet over på lokalt plan.

Loven om Statens Kunstfond blev revideret i 1978, og der er ikke aktuelle planer om revision af denne lovgivning i de nærmeste år. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at fondens årlige rådighedsbeløb langtfra er fulgt med prisudviklingen. Fonden blev oprettet i begyndelsen af 1960'erne, og målt i faste priser havde den dengang væsentlig flere midler at råde over, end den har i dag.

Dette var kunststøtteordningerne. Dem har forespørgslens ophavsmænd og fremskridtspartiet i det hele taget taget en helt igennem negativ stilling til som almindeligt bekendt. Man kan blot læse fremskridtspartiets ændringsforslag til tredjebehandlingen af finanslovsforslaget 1979. Her foreslås enhver kunststøtte, enhver musikstøtte, enhver teaterstøtte, enhver filmstøtte totalt afskaffet og alene på basis af nogle i denne sammenhæng yderst letfærdige betragtninger om, at kunsten trives bedst i frihed.

Kunststøtteordningerne er vigtige, men udgør trods alt kun en mindre del af kulturministeriets arbejdsområde. Det omfatter som bekendt også, for nu at nævne noget af det vigtigste, bibliotekerne, de små og store museer, idrætten og hele det frie folkelige kulturarbejde, som er inde i en kolossal udvikling i disse år, herunder ikke mindst børnekulturen.

Nu ville det være glædeligt, om det kunne konstateres, at fremskridtspartiets holdning til de store arbejdsopgaver, der foreligger på disse områder, var mere positiv. Jeg erkender, jeg har mine tvivl. Ganske vist har jeg ved et par lejligheder lagt mærke til, at fremskridtspartiet har udtalt sig med varme om det vigtige i, at vi hindrer kulturskattene på vore museer o. lign. i at gå til grunde. Det skete sidst, da kulturudvalget i begyndelsen af maj afgav betænkning om lovforslaget vedrørende børneteatrene.

Forhåbentlig betyder det, at man fra fremskridtspartiets side vil støtte de planer om ekstraordinær konserveringsindsats på nationalmuseet, som snart vil blive forelagt for finansudvalget, og at partiet ligeledes vil bakke op bag ønsker om bevillinger til sikkerhedsforanstaltninger ved rigsarkivet, landsarkiverne, erhvervsarkivet og andre samlinger. Foreløbig har jeg kun set noget, som ikke lover særlig godt, nemlig at partiet ene af alle er gået imod en ansøgning til finansudvalget om en bevilling til tyverisikring af Tøjhusmuseet, men det kan jo være, fordi man mener, at Tøjhusmuseet ikke rummer kulturskatte af værdi.

Vi vil også inden længe få at se, om fremskridtspartiet vil være med i en kulturel indsats, der intet har at gøre med finkultur eller kulturliv, men som er til kontant og direkte gavn for hele befolkningen, nemlig når der om kort tid skal tages stilling til de forslag til